

DE MINDSTES BIBEL

Genfortalt af Synne Garff

Illustreret af Lilian Brøgger og Cato Thau-Jensen

© 2007 Det Danske Bibelselskab, forfatteren og illustratorerne

Forlagsredaktion: Lene Trap-Lind

Grafisk tilrettelæggelse: Maria Lundén Grafisk Design

Repro: Christensen Grafisk, København

Tryk og indbinding: C. H. Beck, Tyskland

Bogen er sat med Sauna og trykt på Munken Print 100 g

1. udgave, 12. oplag

ISBN 978-87-7523-564-3

Lilian Brøgger og Cato Thau-Jensen ønsker at takke

Kunstrådets Litteraturudvalg for støtte til

udarbejdelsen af illustrationerne.

Bibelselskabets Forlag

Frederiksborggade 50

1360 København K

www.bibelselskabet.dk

Indhold

Historier fra Det Gamle Testamente

- 13** Da Gud skabte verden Første Mosebog, kapitel 1-2
- 23** Adam og Eva får hinanden Første Mosebog, kapitel 2
- 27** Slangen snyder Adam og Eva Første Mosebog, kapitel 3
- 33** Kain slår Abel ihjel Første Mosebog, kapitel 4
- 39** Vandfloden kommer! Første Mosebog, kapitel 6-9
- 45** Babelstårnet Første Mosebog, kapitel 11
- 49** Talrig som himlens stjerner Første Mosebog, kapitel 12-13 og 15
- 53** Sodoma og Gomorra Første Mosebog, kapitel 18-19
- 57** Abraham skal ofre Isak Første Mosebog, kapitel 22
- 61** Jakob snyder Esau Første Mosebog, kapitel 25 og 27
- 67** Jakobs himmelstige Første Mosebog, kapitel 27-28 og 29-31
- 71** Jakobs kamp med Gud Første Mosebog, kapitel 32-33
- 77** Josef og hans brødre Første Mosebog, kapitel 37
- 83** Josef kommer til Egypten Første Mosebog, kapitel 39-47
- 91** Moses i sivkurven Anden Mosebog, kapitel 1-2
- 95** Den brændende tornebusk Anden Mosebog, kapitel 3-4
- 97** De 10 plager Anden Mosebog, kapitel 6-12
- 109** Vandringen gennem Det Røde Hav Anden Mosebog, kapitel 13-14
- 115** De ti bud Anden Mosebog, kapitel 19-40

- 121 David udpeges til konge *Første Samuelsbog, kapitel 16*
og *Salmernes Bog, kapitel 23*
- 127 David og Goliat *Første Samuelsbog, kapitel 17*
- 133 Venner for livet *Første Samuelsbog, kapitel 18-21*
og *Anden Samuelsbog, kapitel 1*
- 137 Jonas i hvalens mave *Jonas' Bog*
- 145 Lys i mørket *Esajas' Bog*

Historier fra Det Nye Testamente

- 153 Maria får besøg af en engel *Lukasevangeliets, kapitel 1*
- 157 Jesus bliver født *Matthæusevangeliets, kapitel 1* og *Lukasevangeliets, kapitel 2*
- 163 De tre kloge konger *Matthæusevangeliets, kapitel 2*
- 169 Jesus i templet *Lukasevangeliets, kapitel 2*
- 171 Johannes Døber *Matthæusevangeliets, kapitel 3*
- 175 Djævelen frister Jesus *Matthæusevangeliets, kapitel 4*
- 179 Peters fiskefangst *Lukasevangeliets, kapitel 5* og *Matthæusevangeliets, kapitel 4 og 9-10*
- 185 Fadervor og de kloge ord på bjerget *Matthæusevangeliets, kapitel 5-7*
- 191 Jesus gør en lam mand rask *Lukasevangeliets, kapitel 5*
- 195 Den døde dreng *Lukasevangeliets, kapitel 7*
- 197 De fem brød og to fisk *Johannevangeliets, kapitel 6*
- 201 Jesus går på vandet *Matthæusevangeliets, kapitel 14*
- 205 Den barmhjertige samaritaner *Lukasevangeliets, kapitel 10*
- 209 Fåret, der blev væk *Lukasevangeliets, kapitel 15*

- 213 Drengen, der gik sin vej *Lukasevangeliets, kapitel 15*
- 219 Zakæus *Lukasevangeliets, kapitel 19*
- 223 Jesus indtager Jerusalem *Lukasevangeliets, kapitel 19*
- 229 Judas *Matthæusevangeliets, kapitel 26*
- 231 Jesus vasker disciplenes fødder *Johannevangeliets, kapitel 13*
- 233 Det sidste aftensmåltid *Markusevangeliets, kapitel 14*
og *Matthæusevangeliets, kapitel 26*
- 239 I Getsemane Have *Lukasevangeliets, kapitel 22*
- 243 Hvem kender Jesus? *Lukasevangeliets, kapitel 22*
- 245 Jesus bliver forhørt *Lukasevangeliets, kapitel 22*
og *Matthæusevangeliets, kapitel 27*
- 249 Jesus dør *Johannevangeliets, kapitel 19, Lukasevangeliets, kap. 23*
og *Matthæusevangeliets, kapitel 27*
- 257 Jesus står op fra de døde *Johannevangeliets, kapitel 20-21*
og *Matthæusevangeliets, kapitel 27 og 28*
- 263 Jesus stiger op i himlen *Apostlenes Gerninger, kapitel 1*
- 267 Disciplene bliver fyr og flamme *Apostlenes Gerninger, kapitel 2*
- 271 Saul møder Jesus *Apostlenes Gerninger, kapitel 9*
- 275 Paulus bliver fanget *Apostlenes Gerninger og Brevene*
- 283 En ny himmel og en ny jord *Johannes' Åbenbaring*

Da Gud skabte verden

Engang for rigtig længe siden besluttede Gud sig for at skabe verden. I begyndelsen var der nemlig ingen jord, ingen himmel og heller ingen mennesker. Kun Gud.

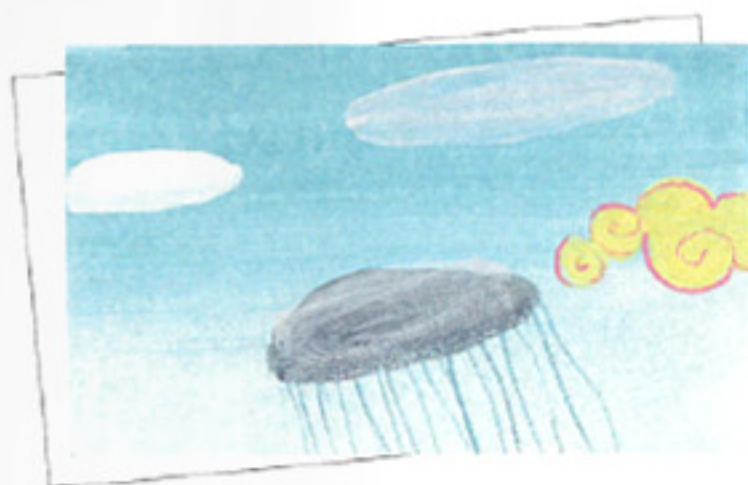

**Luk dine øjne,
og forestil dig, at der
slet ingenting
findes.**

Den første dag formede Gud jorden. Det var bælgmørkt. Man kunne intet se. Derfor sagde Gud:

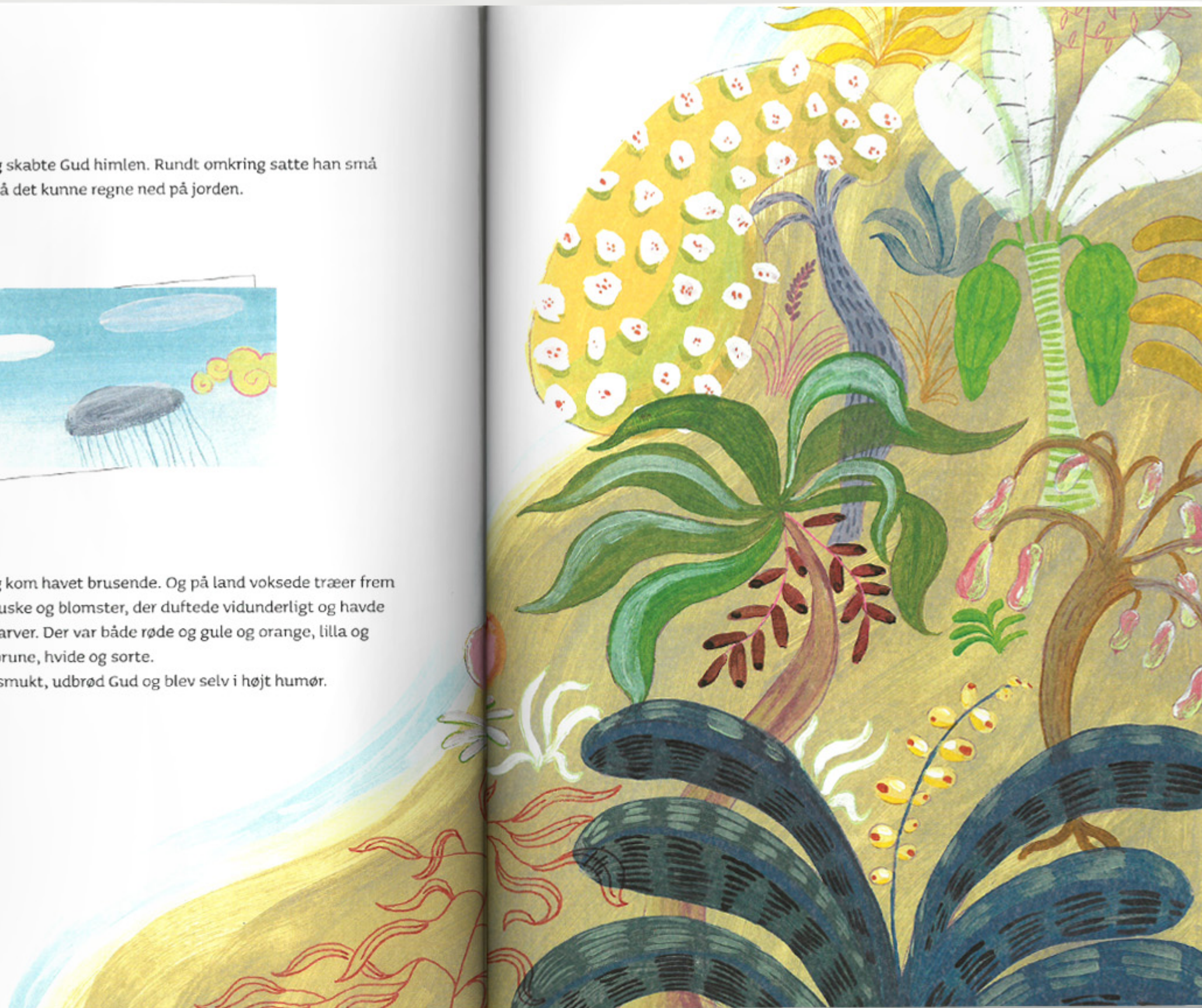
– Der skal blive lys! Og der blev lys. Gud kaldte lyset dag, og mørket kaldte han nat.

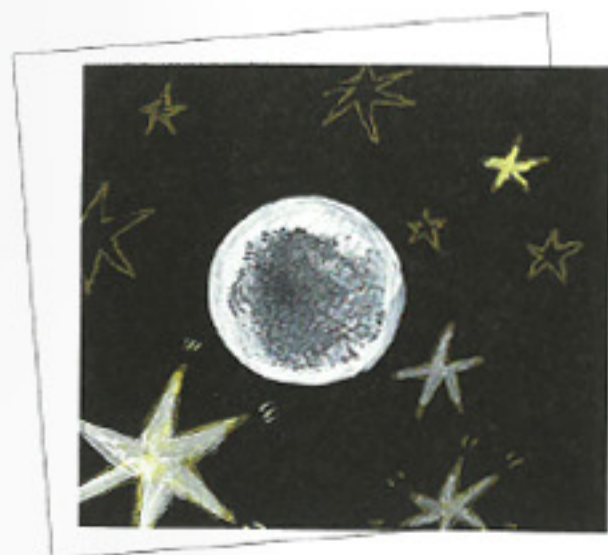
Den anden dag skabte Gud himlen. Rundt omkring satte han små og store skyer, så det kunne regne ned på jorden.

Den tredje dag kom havet brusende. Og på land voksede træer frem sammen med buske og blomster, der duftede vidunderligt og havde alle tænkelige farver. Der var både røde og gule og orange, lilla og grønne, blå og brune, hvide og sorte.

– Hvor er det smukt, udbød Gud og blev selv i højt humør.

Den fjerde dag anbragte Gud den runde, mystiske måne og et væld af stjerner på nattehimlen. Til at lyse op om dagen satte Gud den brændende, gule sol.

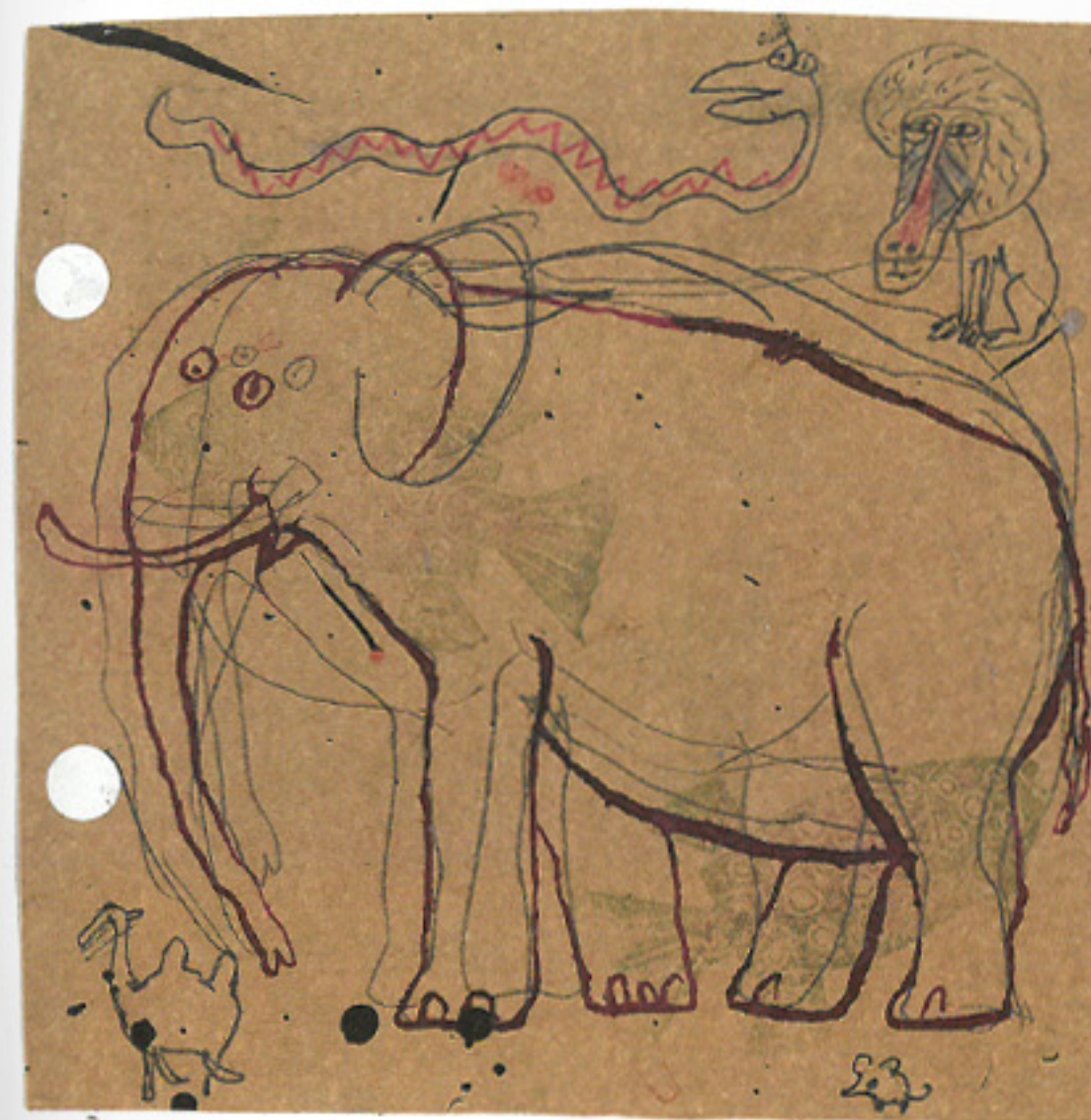
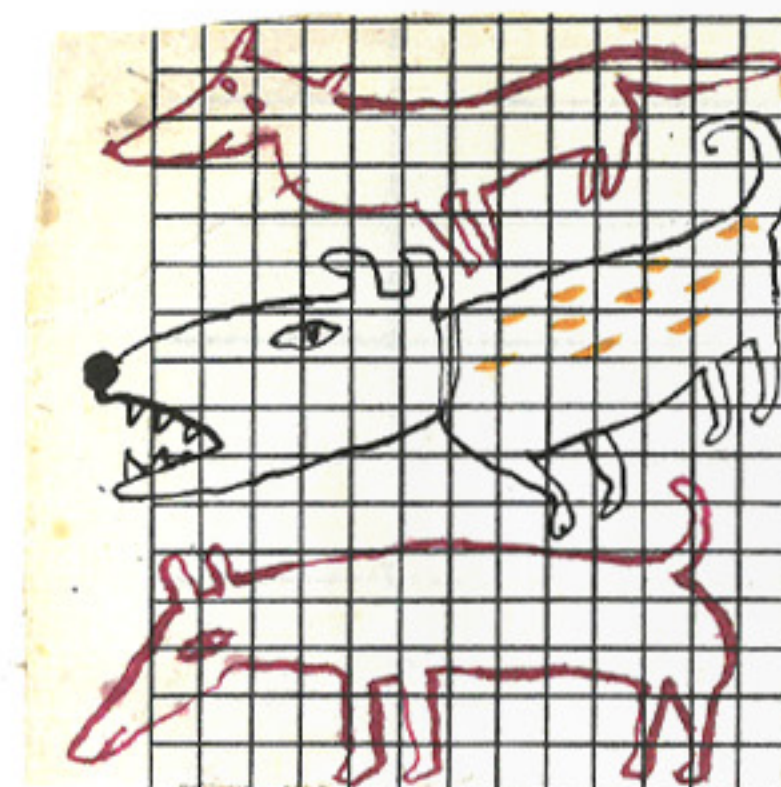
Den femte dag sagde Gud:

– Der skal være liv i havene og i himlen! Straks begyndte det at vrimle med liv i havene. Bittesmå væsner svømmede side om side med enorme dyr. Og luften blev tæt af fugle, der fløj fra nord til syd og fra øst til vest.

Den sjette dag sagde Gud:

– Nu skal der være liv på jorden! I det samme myldrede det med dyr. Nogle bugtede sig, andre hoppede, nogle havde lange halse, andre store horn i panden. Nogle spiste græs, andre åd velsmagende frugter. Og så var der turtelduerne, som bare sad og kiggede forelsket på hinanden.

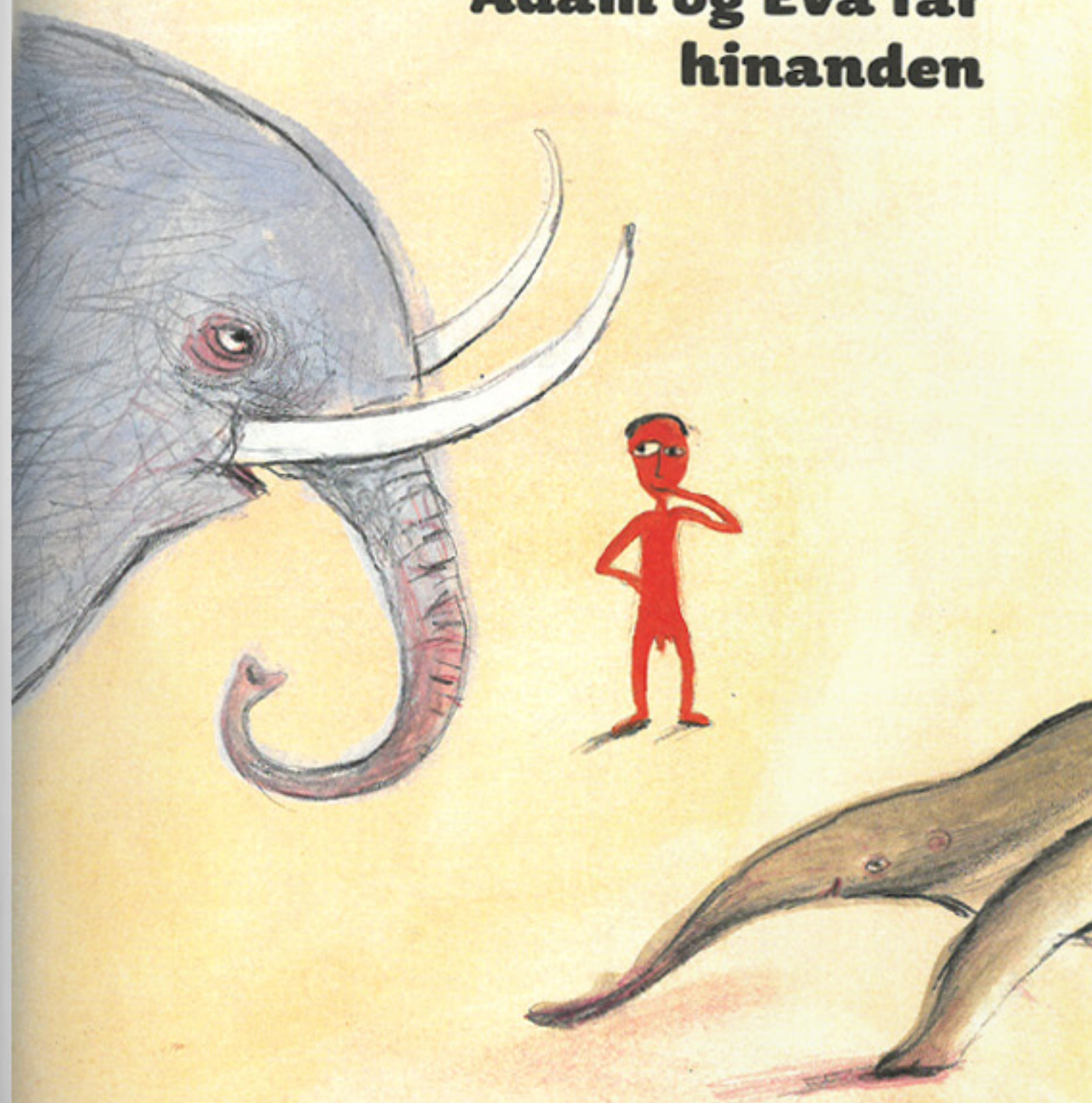

Til sidst tog Gud en god portion jord og formede et menneske. Gud gjorde sig virkelig umage og blæste sin ånde ind igennem næseborerne, så mennesket blev levende.

– Sikke mange herligheder, sagde Gud og glædede sig over alt det, der var i verden. Gud var færdig med sit arbejde. Det var alt sammen blevet, som han havde ønsket sig det. Så **den syvende dag** tog han sig et velfortjent hvil.

Adam og Eva får hinanden

» Den første mand på jorden hed Adam. Gud bad Adam om at give alle dyrene navne. Der var hundredvis af dyr, så han gik straks i gang. I junglen fik Adam øje på to dyr med snabel.

– Goddag, elefant. Halløj, myresluger, sagde han. Og sådan fik de deres navne.

I det samme gik en sky for solen. Selv om det var midt på dagen, blev himlen kulsort, og jorden rystede. En af de romerske soldater så forskrækket, hvad der skete, og sagde:

– Åh nej, så var Jesus virkelig Guds søn. De andre soldater var lige glade.

– Nu hører vi ikke mere til ham, sagde de veltilfredse til hinanden. Men der tog de fejl.

Jesus står op fra de døde

» Da Jesus var død den lange fredag, blev han taget ned fra korset og lagt i en klippehule i en gammel have. Og så blev en stor, tung sten rullet for hullet.

– Nu er der i hvert fald ingen, som kan komme derind, sagde Pilatus' soldater, der holdt vagt foran graven. – Og hvis nogen prøver at lave numre med os ved at fjerne Jesus, får de med os at bestille.

Men tre dage efter skete der noget. Det var meget tidligt søndag morgen. Solen var endnu ikke stået op, og duggen lå som sølvperler i græsset. Maria Magdalene var på vej ud til graven sammen med to andre kvinder. Også de havde fulgt Jesus og lyttet til ham, når han talte. Med sig havde de salver lavet af de fineste urter, som de ville smøre på Jesus' døde krop. Der var bare et lille problem:

– Hvordan får vi dog skubbet den store, tunge sten væk? spurgte de hinanden.

Men da de kom helt hen til graven, kunne de ikke tro deres egne øjne.

– Du godeste, råbte Maria Magdalene, – stenen er allerede væk! De kiggede forsigtigt ind i klippehulen.

– Du milde, Jesus er her ikke. På jorden lå det lagen, som Jesus havde været svøbt i. Men der var ingen Jesus. De andre kvinder løb straks tilbage for at fortælle deres venner, at Jesus var forsvundet. De løb så hurtigt, de kunne. Men Maria Magdalene blev stående.

– Hvor er du Jesus? græd hun. – Jeg savner dig. Pludselig lød en stemme bag hende:

– Hvorfor græder du? Maria Magdalene troede, at det var havemanden og svarede:

– Der er nogen, som har flyttet Jesus, og jeg ved ikke, hvor de har lagt ham. Kan du hjælpe mig med at finde ham?

– Maria! sagde stemmen. Maria Magdalene vendte sig om – hun gned sine øjne.

– Jesus! Er det dig?

– Ja, det er mig, men jeg skal snart op til min far i himlen.

Maria Magdalene skyndte sig hen til disciplene og fortalte begejstret, at Jesus var stået op fra de døde.

– Er det ikke utroligt? jublede hun.

– Jo, bestemt, bestemt, svarede disciplene. Men

så snart Maria Magdalene var ude af syne, rystede de på hovedet:

– Stakkels kvinde, hun er blevet vanvittig af sorg. Jesus kan da ikke vinde over døden. Der er sikkert bare nogen, som har stjålet ham fra graven.

Men om aftenen, da disciplene spiste sammen, stod Jesus pludselig midt i stuen.

– Fred være med jer, sagde han. Disciplene stirrede på hullerne i hans hænder og fødder, hvor sømmene havde siddet.

– Bare rolig, jeg er ikke noget spøgelse. Jeg er skam et menneske af kød og blod. Har I noget at spise?

– Selvfølgelig, svarede disciplene og gav ham en lang, stegt fisk, som Jesus spiste med stor appetit. Da han havde tygget af munden, løftede han sine hænder og velsignede dem.

Alt dette fortalte disciplene ivrigt til Thomas, som ikke havde været der, da Jesus besøgte dem.

– Sikken en røverhistorie, sagde Thomas. – Jeg tror ikke på det, før jeg har stukket mine fingre igennem hans hullede hænder og rørt ved såret i hans side.

Otte dage efter var disciplene sammen igen. Thomas var der også. Pludselig stod Jesus foran dem og sagde:

– Så er jeg her igen! Kom du bare nærmere, Thomas, og mærk hullerne i min krop. Thomas svarede:

– Min Herre og min Gud! Det er virkelig dig – så er du altså stærkere end døden!

– Ja, svarede Jesus. – Det er mig. Nu tror du på Gud, fordi du har set mig. Men mange skal tro på Gud, uden at få mig at se.

Jesus stiger op i himlen

» Efter at Jesus var stået op fra de døde, gik han omkring på jorden i 40 dage. I den tid viste han sig for mange mennesker og talte om Gud. En dag var han sammen med alle disciplene på Oliebjerget. Han sagde:

– I må ikke rejse fra Jerusalem endnu. For I skal snart døbes med Helligånden. I husker nok, hvordan Johannes døbte mig med vand. Nu skal I prøve noget, der er endnu større. I får ekstra kræfter, når Helligånden kommer til jer. Helligånden vil hjælpe jer med at huske på alt det, jeg har fortalt jer. I skal nemlig rejse ud i verden og gøre alle folk til mine disciple. Og det gør I ved at fortælle om Gud og Jesus.

